

[Poul Westergaard.]

jord med en stadig stigende værdi lige imellem sig. Det kan ikke ske ved at lette de generelle jordskatter for enkelte eller alle grupper af jordejere, men kun ved at forøge dem så meget, at der ikke bliver jordprisstigninger at spekulere i og sjakre med til skade for de nye og de kommende generationer.

Jeg har ikke noget imod at være uenig med hr. Erhard Jakobsen eller med hr. Jens Møller om denne sag ud fra en fundamental forskellig social og etisk holdning, men jeg beder altså bare om, at vi diskuterer den sagligt uden brug af vrøvlord. Hvis vi så vidt muligt tilstræber dette, også i alle andre sager, så tror jeg, at dette ting vil kunne præstere et godt stykke arbejde.

Patursson (Færø.)

Jeg takker statsministeren for hans svar på mit indlæg. I mit gensvar skal jeg fatte mig i korthed.

Selv om statsministeren tusind gange hævder, at der ikke øves sprogvang på Færøerne, så forbliver dette dog et uomtvisteligt faktum, og det har jeg ført bevis for. At man trods alt ikke har god samvittighed, tyder det faktum på, at man fra direktoratets side ikke mindre end to gange har tyet til usandfærdigheder som et forsøg på at vaske sine hænder.

Statsministeren sagde, at man havde gjort sig alle mulige anstrengelser for at finde censorer, der forstod færøsk, men at dette ikke lykkedes for alle fag. Jeg gentager, at denne letkøbte påstand har man allerede fra færøsk side tilbagevist, og at man allerede sidste efterår gjorde direktoratet opmærksom på, hvorledes dette spørgsmål kunne løses. Nej, hr. statsminister, jeg må sige mig fri for beskyldningen om, at jeg her i tinget prøver at skabe misforståelse. Det, jeg har gjort, er at prøve at holde rene linjer, og det er da noget ganske andet, og det er vel den første betingelse for det samarbejde, som statsministeren omtalte. Stats-

ministeren har sine synspunkter, jeg har mine. Det er rene linjer.

Jeg konstaterer til slut, at jeg heller ikke denne gang fik noget svar på mit spørgsmål om de to elever, der talte færøsk. Derfor endnu en gang: Vil statsministeren foranledige, at disse elevers eksamination, der jo foreligger i dansk oversættelse, vil blive bedømt?

Ministeren for Grønland (*Holger Hansen*):

I anledning af hr. Poul Westergaards bemærkninger i sit indlæg nu for et øjeblik siden vil jeg gerne fremsætte en kommentar.

Jeg vil nok advare lidt imod, at vi prøver at give udtryk for, som hr. Poul Westergaard gjorde det, et skred i forholdet mellem danske og grønlændere i Grønland. Det synes jeg nok er at stramme tingene meget stærkt. Jeg tror i hvert fald ikke, det tjener noget formål ligesom at slå fast, at noget sådant er til stede. Det mener jeg ikke det er. Det, der er til stede i Grønland, måske i størkere grad end hidtil, er vel en slags bevidsthedsfølelse af sig selv blandt grønlandske unge, og det er jo ikke noget skidt. At det naturligvis også en gang imellem kan komme til at blive opfattet som et skred imellem danske og grønlændere, er muligt, men jeg tror altså ikke, vi skal lægge mere i det end rimeligt er, og i hvert fald ikke prøve at overdimensionere tingene.

I øvrigt er jeg enig i de bemærkninger, hr. Poul Westergaard gjorde, om det ønskelige i, at det grønlandske folk får større muligheder for at klare deres egne sager. I sidste samling blev gennemført de 3 første forslag af en række, som netop har det formål og det sigte at overføre beslutninger til lokale grønlandske folkevalgte forsamlinger, beslutninger som hidtil har været truffet i centraladministrationen, i Grønlandsministeriet her. Det er den linje, der er regeringens. Og i den skriftlige del af statsministerens åbningstale er der redegjort for, at der også i dette folketingsår vil blive fremsat lovforslag, som fører nøjagtig videre ad denne